

СВОБОДЕНЪ ГРАЖДАНИНЪ

ОРГАНЪ НА ВАРНЕНСКОТО ЛИБЕРАЛНО БЮРО.

В. „Свободенъ Гражданинъ“ ще излиза единъ пѣтъ въ седмицата: Срьда. Цѣната му е за година 6 лева, а за половинъ година 3 лева въ прѣдплата. За странство, за една година 10 зл. лева, а за половинъ година 5 зл. лева. За обявления на първата страница се плаща прѣдплатено по 15 ст. на дума, на 2 и 3 стр. по 10 стот. на дума, а на четвърта страница по 3 ст. Всичко, което се отнася до вѣстника, испраща се до администрацията му въ г. Варна,

Единъ брой 15 стотинки.

Редакторъ: Божилъ Райновъ

ПРОДАВА СЕ

единъ нѣошкъ въ мѣстността „Рупни“ съ добръ разработено лозе около 2 дюлюма. Цѣна износна. За споразумѣние до администрацията.

3-4

НЕКРОЛОГЪ.

Съ неизразима скърбъ съобщаваме, че на 23 Априлъ н. г. въ 1 часа слѣдъ полунощъ се поминѣ, слѣдъ тѣжко болѣдуване отъ туберкулоза, скъпия ни другаръ и приятель

Григоръ Градевъ

въ най-цвѣтущата си възраст — на 24 години!

Покойния е роденъ въ гр. М. Търново на 1873 год. 16 Октомврий. Сръдното си образование той получи въ Варна, гдѣто съ похваленъ успѣхъ свърши реалното училище. Знанията, обаче, които той доби на училищната скамейка не бѣхъ въ състояние да задоволятъ неговата ламтища за наука душа — той напусна България за да дири по-обширни и по-здрави познания изъ областта на науката и живота. Като желаше да даде по голѣмо разширение на кръгътъ на своитѣ знания и като се въодушевяваше отъ идеята да бѣде искренъ и полезенъ ратникъ въ полето на науката, той избра за прѣдметъ на своитѣ занятия медицината, като единствена, която, — поради своята колосална обширност, — можеше да угаси неговата жажда за наука. Лекциитѣ по медицината той слушаше въ университета на гр. Тулуза (Франция). Още въ края на първата година, благодарение на неговата усърдна дѣятелност и примѣрно трудолюбие, той издържа надлѣжния испитъ съ толкова блѣскавъ успѣхъ, щото получи завидната награда — една медаль. Насърденъ отъ първия ни успѣхъ — Григоръ удвой своитѣ занимания: съ извънредна ревностъ той се впусна въ безкрайната област на своята обична специалност, отъ гдѣто получаваше дѣйствително удовлетворение на ламтежитѣ си. Но всичко това не закъсна да прояви и своята горчива страна. Слѣдъ нѣколко подобни усърдия — Туберкулозата успѣ да хвърли котва въ негова младъ и крѣпкъ организмъ. Едва успѣ да довърши третия курсъ на медицината и болѣстѣта почна да проявява своето убийствено дѣйствие върху младия работникъ на науката! Всички усилия да му се помогне въ това отношение бидоха осуетени отъ ужасния бацитъ, и днесъ той е вече далечъ отъ своитѣ другари, далечъ отъ приятели, далечъ отъ всичко! Но неговата добра душа, неговитѣ цѣнни качества и неговия завѣтенъ идеалъ — да бѣде полезенъ на обществото — оставатъ при насъ и ще живѣятъ у насъ съ спомена за неговия мораленъ ликъ!

Обладани отъ неопикуема тъга за незамѣнната загуба, ний отираваме нашето послѣднѣо — Прости къмъ скъпия ни другарю!

Почивай спокойно, обичний ни другарю!

Отъ тѣжнитѣ му другари.

Едно официално турско свидѣтелство за скапалостѣта на Турция.

Прѣди нѣколко недѣли въ политическия печатъ се съобщаваше и живо коментираше единъ турски официаленъ документъ — рапорта на Кемалъ-бей до Султана, отъ 12 Февр. т. г. Прѣдмѣта на тоя рапортъ, — съ съставлението на който Кемалъ бей, бившии управителъ на Триполи, официално билъ натоваренъ отъ Султана, е изложение на вжтрѣшното състояние на Турция и необходимитѣ реформи, които трѣбва да се прокаратъ въ системата на управлението. Интересъ и вниманието, които тоя рапортъ възбуди, се дължатъ главно на неговото официално произхождение и общественото положение на автора му, свързано съ рѣзкия, дори смѣлъ (споредъ сарайскитѣ понятия) начинъ, по който той неказва възгледитѣ си върху сегашното състояние на Турция, виновницитѣ на отпадъка ѝ и политическитѣ реформи които трѣбва да се прокаратъ чрезъ ограничаванне абсолютната властъ на Султана и признаване правото на народа да участвува въ законодателството и управлението. Ето едно извлечение на най-важното отъ тоя рапортъ, който намираме напечатанъ in extenso въ „Le Temps“ отъ 8 Априлъ т. г.

Лопната администрация, която царува въ провинциитѣ на империята, прѣсеушава кръвта на правителството и на вашитѣ подданици отъ всички класи. Лопнитѣ резултати въ администрацията и вжтрѣшнитѣ размирици въ страната, сж произведение на разврата, въ който сж паднали всички прѣдставители на управлението на страната. Народа е тѣй смазанъ, висшитѣ управляющи класи сж тѣй развратени, щото страната се лишава отъ едно добро управление. Послушността и дисциплината на войската, която е длъжна да варди страната отъ нападенията на неприятеля — сж подкопани; силата на морския флотъ е разстроена; арсенала е станалъ источникъ на частни, лични доходи. Колкото се отнася до държавнитѣ финанси, тѣ сж до крайностъ съсипани и се намиратъ въ таквоя критическо състояние, каквото мъчно можете да си прѣдставите. Народа притиснатъ отвредъ и жертва на новитѣ безпорядѣци, не е въ състояние да плаща даждията си на държавата; търговията въ застои. Тѣй като невъзможно бѣше да се вдигатъ редовнитѣ държавни данѣци, прибѣгна се до една особна парична контрибуция наречена: *данъ за военна организация*, която на много мѣста се събира принудително. Намѣсто да се удовлетворятъ справедливитѣ искания на народа, той по всекакъвъ начинъ е гоненъ и прѣслѣдванъ, че е поискалъ справедливостъ. Господарю, като си се отказалъ да обърнешъ внимание на истината, ти си станалъ орждие въ ржцѣтъ на една шайка отъ подли мошеници, които те употребяватъ за тѣхнитѣ низки цѣли. Отоманското управление е добило въ образовани свѣтъ репутацията на единъ много несправедливъ и тиранически режимъ. Ваше императорско величество, който никога не сте се съгласили да се пролѣе кръвта на най-прѣзрѣния убиецъ, днесъ въ свѣта всекий ви разглежда и нарича *крвожаденъ падишагъ*. Унизителното ишпичество: което се води отъ баща противъ

синъ, отъ братъ противъ брата се разглежда като похвално дѣло отъ тия, които ви заобикалятъ и съ всекакви интриги и клевети единъ противъ другъ се стараѣтъ да добиѣтъ вашето внимание и благоволение. При тия обстоятелства *една революция може да избухне въ кон да е провинция на империята ви*; ти се поражда отъ едно всеобщо негодувание на народа, който е притиснатъ и съсипанъ отъ единъ режимъ на лѣжа и развратъ, който е станалъ прѣграда на човѣческия прогресъ.

Да се тури край на тия работи, великитѣ сили сж принудени да избератъ отъ двѣтъ нѣща едно: да раздѣлятъ отоманскитѣ владѣния или да реформиратъ отоманската администрация. Втория начинъ тѣ сж избрали и приели за по практиченъ.

Колкото умѣтни и практични да сж тия реформи, тѣхния резултатъ въ всекий случай ще бѣде едно неизбѣжно ограничаванне независимостѣта на обстоятелственната властъ на правителството. Възъ отъ всекакво съмнѣние е, че ако не се направи сериозно усилие да се намѣри единъ радикаленъ цѣрь на злото, огньтъ на революцията ще избухне въ всички направления и нищо не може го потуши. Този цѣрь е да основемъ империята на волята и подкрѣпленieto на народитѣ, коренно да се измѣни формата на управлението, да се измѣнятъ отношенията на чуждитѣ сили и слѣдъ като се аемѣни, поправи и допълни, споредъ нуждитѣ на врѣмето, да се тури въ дѣйствие конституцията, която бѣше приета въ началото на вашето царуване. За тая цѣль, прѣдлагамъ на Ваше Импер. Величество да свикате едно реформаторско събрание, въ което да влизатъ нотабли, избрани отъ народа въ столицата и провинцията.

Такъвъ е строгия, нѣ справедливъ приговоръ на единъ султански фаворитъ върху турския режимъ. Този рапортъ прѣдставлява едно официално самопризнание на турското правителство, че то вече не е въ сила да спаси турция въ това разорение, въ което ѝ е докарало, освѣнъ съ коренни политически реформи, които като измѣнятъ силно досегашнитѣ отношения между подчинени господари, рая и правителство, въ полза на народнитѣ маси, съ това заедно се унищожаватъ и самата официална султанска, деспотическа Турция, която сега живѣе на плѣщитѣ на тия подчинени и ограбени народности. Таквоя е фаталното неизбѣжно положение на султанското правителство, щото ако то не избере по миренъ начинъ, чрезъ въвеждане на конституционни свободи за народитѣ на турската империя, да се лини отъ привилежитѣ на абсолютизма, то трѣбва неизбѣжно да загине съ насилствена народна революция отъ долу, която ще добие политическитѣ права и материалното благо на освободената рая. — Този рапортъ е още по поучителенъ за разни ржжидеали консерватори отъ придворното наше правителство, което налага феса на султана, чието „благоволение не било още исчерпано.“ Нека това конституционно правителство, което тѣче най-нахално народна суверенитетъ, гаси свѣщитѣ и раболенио благоговѣе прѣдъ принцевитѣ на господари си, се засрами отъ

нравственната доблестъ и неустрашимостъ, съ която единъ султански слуга, и чиновникъ на най-деспотическата страна въ свѣта, открито заявява и иска свободата и правата на поробената и онеправдана султанска рая. Какво размишление на ролитъ! Но благоволенieto на Султана не е исчерпано! Частъта на народната революция наближава и тя безусловно ще помете Турция съ правителството на Султана и неговото благоволение!

— Последниятъ столични вѣстници ни донесоха подробности по митинга, който брачата сърби сж държали на 14 того въ Българъ.— Събрашиятъ се на митингъ сж се титулували „Старосърбинитъ и Македонцитъ“. Желателно е, брачата да не прѣдательствуватъ съ своитъ сънародници въ Македония: на ли Македония е Стара-Сърбия и Македонцитъ сж Старосърбинци... Какво е това разликуване между „Старосърбинци“ и „Македонци“. Види се, тѣ сж разбрали пходоветъ на безподобния тѣхенъ шовинизмъ. — Съ резолюцията си брачата отъ Българъ сж налегали въ калъта на низостъта, цѣлуватъ краката на възвишения Господаръ Султанъ Абдулъ Хамидъ Ханъ и коляннопрыклонно молятъ да благоволи да издаде ираде, съ което да се признае сърбската народностъ въ Македония и Стара-Сърбия. — Въ рѣчъта си къмъ депутацията на митинга г-нъ Симичъ, е твърдѣлъ, че въ последнитъ дни сж се появили нѣкои знакове, които ни показватъ че Султана билъ почналъ да обръща отеческото си внимание и къмъ сърбското плѣме; че одобряването за отваряне сърбски училища въ Битоля, въ Воденъ, на Вардаръ-Капия, въ Солунъ били знаковетъ за обръщение работитъ на добръ; че това дѣло признаването сърбската народностъ въ Македония — лежало на сърдцето на Сърбското правителство и пр. и пр. Г-нъ Симичъ е министръ-прѣседателъ въ Сърбия и въ качеството си на такъвъ е говорилъ, когато му се поднесла резолюцията взета на митинга. Чуваши ли, български гражданино, признаването сърбската народностъ въ Македония е дѣло свършено. То се дължи не на сърбскиятъ трудъ, не на нѣкакво сърбско право, а на кѣфтъ на български управителъ, на български синъ: когато българина отвѣждъ Рила води кървава борба за да докаже на цѣль свѣтъ, че тамъ нѣма сърбска душа, тъкмо тогава български министръ-прѣседателъ официално, въ нар. събрание заявява; не, тамъ има сърби; когато

македонския българинъ протѣга ржка къмъ свойтъ свободенъ братъ, само за една нравствена помощъ въ борбата съ сърбството, тъкмо тогава български министръ прѣдседателъ, като че ли за подигравка, устройва височайши сръщи и за единъ орденъ „Такова“, както Юда за 30 сръбаника, поднася на блюдо народността на неосвободения си братъ въ подарѣкъ на Сърбския Кралъ. Не може да бжде друго яче: български министръ или се юди, или пѣкъ безумствува. Когато да е, рано или късно, ние ще гледаме смѣткитъ си съ брачата сърби. Всичко настояще е фалшъ и при извѣстенъ моментъ ще рухне въ дънъ земя. Що сме ние виновни, че на брачата сж взети Босна и Херцовина; че не имъ даватъ Адриатическо море... Ние не даваме своето, ние не можемъ безъ него. А ти, български министре, помни, че историята ще отбѣлжи всички позоръ на твоята юдинска постыпка и потомството ще се отвращава отъ твоето име.

Консерваторщината при растурването на Добричскитъ Градско-Общинскитъ Съвѣтъ.

И тъй, злостата въстѣржествува! Нѣ не, — въстѣржествува: подлостъта! Впрочемъ, тѣзи два порока, злостата и подлостъта, сж не раздѣлни, щомъ като единъ отъ тѣхъ почне да дѣйствува.

Думата ни е за растурването бившия съставъ на Добричскитъ Градско-Общинскитъ Съвѣтъ, на чело съ достойния кметъ г-нъ Д. Ковачевъ, — токо-рѣчи последниятъ оппозиционеръ и въ сжщото врѣме най-интелигентенъ, безкористенъ и достоенъ за назначението си общинскитъ съвѣтъ.

Много добръ разбираме, че сегашния режимъ у насъ не е нищо друго, освѣтъ продължение на минлия, съ измѣнене само на акторитъ, може-би много по-майстори отъ майсторитъ си, и, че, слѣдователно, изнасилването общинската автономия и др. свободи, плюсъ изобилието и истѣкването на чело на общественитъ работи на всевъзможни влечуги, е твърдѣ логично. При всичко това, сметохме за не безполезно, да вдигнемъ завѣсата, та, ако не друго, то поне да се видѣтъ мазнитъ мутри на дѣйствувалитъ въ походътъ противъ Добричскитъ Общинскитъ Съвѣтъ „общественни служители“, мѣстото на които е: кръчмарскитъ тезгяхъ, а не креслата на общественитъ учреждения.

И наистина, кои сж лицата, които подписаха прѣседателъ на Добричскитъ Общинскитъ Съвѣтъ? Ако и съ рискъ да ги припорѣчваме на „началството имъ“, ний

ще ги опишемъ, каквито сж си отъ врѣме оно, не за друго, поне да се знаатъ за сѣ бждѣще. Ето ги. Първия е нѣкой си Гуневъ отъ Елена, който въ качеството си околийскитъ началникъ, като уредилъ всичкитъ си други служебни работи, счелъ за своя обязанностъ, разбира се, все за благо на повѣренната му околия кѣкъ-какъ да искорени този „не нашъ“ общинскитъ съвѣтъ. И ето ти го, съ изъ прѣсти исмукани обвинения противъ съвѣта — обвинения такива, които и самитъ правителствена шепа партизани въ гр. Добричъ, не сж имали куражътъ да аллегирайтъ съ подписитъ си, поради което сж се скрили задъ гърба на Гунева, който, като всека останала отъ стамбулово врѣме гайда*, за всичко е годенъ. По реда иде Венедиктъ Поповъ, прочутиятъ магистратъ, Окрѣженъ Управителъ. За него нѣма какво много да кажемъ, защото той челоуѣка си омилъ рѣцѣтъ, като Пилата, съ испращане прѣписката въ Постоянната Комисия, на благоусмотрѣние. Нѣ какво да кажемъ за постоянната Комисия, прѣдставителя и защитника на интереситъ на населението въ окръга, назначението на която е, край другото, още и да защитава и законитъ права на данакоплатитѣ, които ѣ избиратъ? Нека говорѣтъ фактитъ. Нѣкой си Яни Дяковъ, на примѣръ, рѣшава въпросътъ. Веднажъ той гласува противъ растурването, заедно съ прѣдседателя г. Едревъ и члена Златевъ. Обаче слѣдъ една недѣля на сжщитъ основания, гласува за растурването, съ члена Махмудъ Гафаровъ и членъ-секретаръ Драгянъ Поповъ. Зеръ, мухуръ му е, и овде го клада и овде го клада. „Ама, ще попитате, какъвъ е този суратѣзѣкъ. Питайте колкото щете. Ей тъй на. На ли е членъ на Постоянната Комисия, на ли е сабия на единъ гласъ, прави какъто си ще съ него, безъ да е длѣженъ да дава смѣтка нито и на избирателитъ си даже. Нѣ защо ли сж тѣзи въпроси? Една скица на неговата нравствена физиономия, е достатъчна, за да ни освѣтли. Челоуѣкътъ е родомъ отъ Шаръ-кѣой, Провадийска околия. Въ стамбуловото врѣме се избралъ за членъ на Окр. Съвѣтъ, послѣ и на Постоянната Комисия, защото баща му, извѣстния въ Провадийско и Делиормантъ Дякооглу билъ „добръ“ съ властимѣщитъ. Дошелъ въ Варна съ потури и абиѣка. Благодарение на щастливитъ обстоятелства, още и на добритъ „парици“, 9,600 лева, освѣтъ прогонитъ, които е дръпналъ прѣзъ тритъ години, той, като всеки достоенъ синъ на баща си и вѣренъ членъ на партията, понаучилъ се да акробатѣствува (и то чакъ до тамъ, че въ минжлогодиннитъ прѣдставителски избори удари кракъ даже и на благодѣтеля си, Лазаръ Дуковъ), научилъ се е да се подписва прѣвѣсходно, изнѣжилъ се

*) Може ли да ни каже г. Гуневъ, защо му се плати отъ хазната за 4 мѣсеца „безслужбие“ по настояването на бившия Управителъ Драсовъ?

ПОДЛИСТНИКЪ.

ОПИТЪ

за

РѢШАВАНИЕ НА ИСТОЧНИЯ ВЪПРОСЪ

Пише *Не-дипломатъ,*

Прѣводъ отъ в. „Русскитъ Трудъ“.

I.

За да може да се даде едно практическо рѣшене на источния въпросъ, необходимо е по-напрѣдъ да се изучатъ политическитъ стремления и желания на народноститъ, които се интересуватъ отъ тоя въпросъ.

Прѣдъ очитъ ни сж разгърнати четире карти: Велика-България, Велика-Сърбия, Велика-Гърция и Велика-Романия. Какво показватъ тѣ? Велика България обзема въ прѣдѣлитъ си: България, Источна Румелия, Тракия съ Цариградъ и Дарданелитъ, цѣла Македония, частъ отъ Стара Сърбия, источна и юго-источна Сърбия и Добруджа. Велика Сърбия: — Сърбия, Босна, Херцеговина, Чернагора, Стара Сърбия, окръжитъ: Трънскитъ, Бръзничскитъ, Кюстендилскитъ и Самоковскитъ (дадени на България прѣзъ 1878 год. и които сж принадежали до 1767 год. на Печенско-Сърбскитъ патриархатъ); двѣ трети отъ Македония и населенитъ съ православни сърби земи, които сега се намиратъ подъ владѣнието на Австро-Унгария: Сирмия, Воеводина, Воснната Граница до половината на Баната и Славония (частъ). Велика Гърция: — Гърция, Епиръ, цѣлата южна Македония, Тракия, островитъ въ Архипелага, Критъ, Кипъръ и малоазиатскитъ брѣгове. Най-подиръ

Велика Романия: — Романия, Трансилвания, источния Банатъ и частъ отъ Унгария, която се допира съ трансилвания и която има за погранични градове: на Западъ — Арадъ, Гроссъ-Вардейнъ, а на Сѣверъ — Над-кралъ и Сатмаръ; най-сетнѣ — Буковина и Бессарабия.

Гърци, Сърби и Ромѣни основаватъ претенцитъ си на неосвободенитъ имъ земи върху историята, а донегдъ и на етнографията; нѣ, мѣчно може да се каже, на какво основаватъ правата си Българитъ. Въ Цариградъ, гдѣто мислѣтъ да иматъ столицата си, Българитъ иматъ само 2 черкви и числото имъ ненадминава повече отъ 25 хиляди (и то споредъ думитъ и увѣренията на Екзарха имъ). Гърцитъ, напротивъ, само въ Ц/градъ и околноститъ му се броятъ до 370 хиляди (отъ които само 170 хиляди сж грѣцки подданици) и иматъ 135 грѣцки черкви. Македония, и то не цѣлата, Българитъ ѣ владѣхъ толкова малко врѣме, че за това не заслужава и да се споменува. Търновската имъ патриаршия не простираше властъта си на македонскитъ епархии, отъ които пѣкои влизахъ въ състава на Цариградскитъ Патриархатъ, пѣкои на Сръбско-Печекскитъ, а останала частъ съставляваше Охридската Архиепископия, славяно-грѣцка, нѣ никакъ не българска, при което по-голѣмата частъ отъ Архиепископията влизаше въ състава на Сръб. царство. За едно само може да се спомене, че българитъ, отъ 1860 год. благодарение на бакимшитъ, твърдѣ много сж побългарили Македония, макаръ на послѣднѣ врѣме, когато се пробуди съзнанието на македонцитъ и изникнахъ сръбскитъ училища, българската пропаганда и да по-отслабна малко. Македонцитъ вече не се наричатъ Българи; тѣ даже не говорѣтъ и Бъл. Езикъ

Съединението на балканскитъ държави ще бжде една голѣма сила, съ която Европа мѣчно ще може да се бори. Ако балканскитъ народи честно и спра-

ведливо разграничахъ помежду си земитъ на Европ. Турция, то щѣше да настѣпи началото на края на Австро-Унгария. Това чувствува и съзнава всичката еврейска преса отъ Виена и Буда Пеща, заедно съ всички държавни мѣже на скърпената монархия. Ето защо Австро-Унгария се явява най-злата и враждебна държава за всички православни источни народи и въ настояще врѣме води връхъ многострадания и героическия Критъ едва ли не цѣла Европа. Не да запази мира прави това Австрия, а да ослаби Гърция и Турция и да ги накара да се зближатъ помежду си.

Само недалекогледитъ политици и приятели на гр. Голуховскитъ не виждатъ това. И въ Русия мнозина забравихъ, че никой, освѣтъ Австрия, не подигна въ 1875 год. въстанието въ Босна и Херцеговина, а въ 1878 год. на Берлинскитъ конгресъ се противилъ за увеличаването на Сърбия и Гърция; тя измоли Русия да се съгласи да окупира не само Босна и Херцеговина, нѣ и Ново-Пазарскитъ окръгъ, който като ѣ показва пѣтя къмъ Солунъ, въ сжщото врѣме погрѣчи за съединяването на Сърбия съ Чернагора.

Само една Русия може да осъществѣ балканскитъ съюзъ съ голѣма полза не само за балканскитъ народи, нѣ и за самата нѣлж. Нѣ и тука тя трѣбва първомъ да измие грѣшветъ си, които носи отъ 1811 год. и които ѣ направилъ това, че сега никой отъ балканскитъ народи не ѣк върва, даже и освободенитъ съ руска кръвъ Българи.

Попитайте, когото щѣте гърка, коя държава прѣдпочита? Той ще ви отговори: Англия. Защо? Защото Англия не се бърка въ вѣрата, не насилва езика, не се стрѣми да направи гърка британецъ. На о. Кипъръ Англия държи само 500 чел. гарнизонъ за едно население отъ 220 хиляди житъ, отъ които 170 хиляди сж православни; тамъ има пълно самоуправление; по-голѣмата частъ отъ чиновницитъ сж гърци. Сравнитѣ

(издебелитъ се) и се образави: неkontилъ се ала-франга, хвърлилъ потуритъ, абицката и калпака. Благодарение пъкъ на неразбранщината пръвъ 1894 год., нашъ Яни пакъ се избралъ, и за членъ на Окръжния Съвѣтъ, и за членъ на Постоянната Комисия, хемъ съ съдѣйствието на Провадийскитъ и Добричскитъ наши приятели, крѣпкото на които той сега рита. Пъ и това нищо. Като всѣкой „каметлия“ чловѣкъ, нашъ Яни го огръ и друго кѣораво. Баща му рита другитъ си синове и се повила подиръ Яни въ Варна, и не щешъ ли, като си ималъ съ честенъ трудъ спечелени били пари за черни дини, купува на Яни една, че по-слѣ и друга къща въ Варна. (Историята по-нататъкъ млъчи за тия къщи). И тѣй: охолна и доходна служба, къщи, френски дрѣхы вмѣсто потури и пр. и пр. — не е малка работа. Пъ, туку има едно малко облаче. Прѣдстоиждъ нови избори. Да е сигуренъ чловѣкъ, че министерството ще падне до изборитъ, ще знае нашъ Яни какво да прави. Пъ, пустото му, не е пророкъ ки. Ето защо, трѣбва да се държи питомното. Храци, ближи, пѣлзи, съ други думи, прави каквото и колкото уйдисва, пъ кѣоравото не испуцай. Да прибавимъ още и това, че на тоя чловѣкъ по му прилѣга да дружи съ турцитъ, които именно го избиратъ, защото е усвоилъ всѣкитъ имъ маниери и навици, пъкъ приема и да ги гали и гадалячка. Не напраздно българитъ казватъ: „лошъ е турчинътъ, пъ пазн боже отъ потурнакътъ“. Ето такъвъ е нашия Яни, гласътъ на когото намѣри толкозъ голѣма цѣна въ пазарѣшка за растурваніе на Добричския Съвѣтъ, — достоенъ чиракъ на минѣлото вътрѣшно убѣждение и сегашното морално влияние. За турчинътъ какво да кажемъ? Той си е турчинъ, а като такъвъ, за него е едно чудо, да рита сръщо *аюкюмата*, когато правителството му прави честь, като го допуца да бѣде членъ въ Окр. Съвѣтъ и Постоянната Комисия и го е докопало до тѣхното кокаляче: хилѣда и толкова грошовѣ *айлази* за *еветчилякъ*. За третия членъ на Комисията, Драгни Поповъ, ще бѣде достатъчно да отбѣлѣжимъ, че Даскалъ Димитръ, Прѣдседателя на Общин. Комисия, която замѣсти растурения съвѣтъ, сѣция и Народенъ Прѣдставитель и пр. и пр., му е чичо, а пъкъ и нѣкакъвъ си дѣлѣжъ за наслѣдство имало по мѣжду нмъ, и то тъкмо сега, когато Драгни си е наредилъ *добър* работата отъ кѣмъ финанцитъ. Тѣзи обстоятелства, страхътъ да не истърве кѣоравото въ прѣдстоящия изборъ, — ето какво е карало този „общественъ служителъ“, да крѣе обвинителнитъ точки, когато е ходилъ да прави анкета въ Добричъ; да не докладва писмено резултата отъ анкетата; да обѣщава, че никога нѣма да гласува за растурваніе на съвѣта, а да върши противното и послѣ да обвинява колежитъ си; да върлува въ Постоянната Комисия и пр. За хората, въ мин-

стерството и др. излишно е да говоримъ по тоя случай, защото тѣ иматъ на рѣка и двѣтъ постановления на Постоянната Комисия: и противъ растурваніето, и за растурваніето, еднакво подписани отъ Дяковци—Бай Гайфовци

Това сѣк тѣ „сѣднитъ“ на Добричския Общин. Съвѣтъ. Тѣхнитъ физиономии и бѣдѣщи планове краснорѣчиво говорѣтъ и за мотивитъ на присѣдата. Калъ — нищо по вече!

Ний сме твърдо убѣдени, че доблестнитъ Добриччани ще съумѣятъ да лѣпнѣтъ заслужената пѣвница на всѣката тая нахална папачъ, въ прѣдстоящия изборъ за членове на Общин. Съвѣтъ, и, че избирателитъ въ окръга ще държатъ смѣтка за поведението на всѣвъзможнитъ Яневци Драгнѣвци и Гафаровци, които за *пари и голѣмство*, всичко продаватъ; които съ пословична безочливостъ се располгатъ съ законитъ и общественитъ изборни учреждения, като въ своя мушья, кѣфѣтъ и амбицията си възвеждатъ въ законъ, а законитъ смѣтатъ за отрѣпка.

W.

В Ж Т Р Ъ Ш Н И.

София,

Министру Прѣдседателю,

Копие вѣстницитъ: „Народни Права“, „Македония“, „Гласъ Македонски“, „Социалистъ“, „Знаме“, „Свѣтлина“, „Свобода“ и „Прогрессъ“.

Днесъ 27 Априль 1897 год. Шуменскитъ граждани, събрани на многолюденъ митингъ, слѣдъ изслушване рѣчитъ на ораторитъ, като взехме пръвъ видъ: теглилата на нашитъ братѣя-сънародци, които още пѣшкатъ подъ тежкото, несносно и тираническо владичество на турцитъ; обѣщанитъ автономни права на тия части отъ гнилата Турска Империя още отъ берлинския конгресъ, но не изпълнени и до сега; че сегашното положение на работитъ въ Истокъ е едно отъ най-благоприятнитъ за добиваніе дѣйствително удовлетворение и за настоятелното изискване отъ Турция автономни права на Македония и Одринско; че сѣрбитъ, възползувани отъ това положение на Турция, правѣтъ голѣми успѣхи въ Македония въ ущербъ на българщината, — и, като взехме прѣдъ видъ досегашното поведѣние на настоящето българско правителство, което съ прѣстѣпното си бездѣйствие въ тия критически, за Турция, врѣмена, просто прѣдателствува съ общо българскитъ интереси — взехме единодушно слѣдующата

Резолюция:

1) Осждаме най-строго досегашната непатриотическа политика на сегашното българско правителство;

2) Настоятелно изискваме отъ правителството да се застѣпи най-энергически за въвеждане автономно управление въ Македония и Одринско и за парализиране неоснователнитъ домогвания на сѣрбитъ — въ който случай може да рассчитва на поддържката на българскитъ народъ.

Упълномощаваме бюрото на митинга да съобщи тѣзи резолюция Господину Министру Прѣдседателю и на пресата.

Прѣдседателъ: *Антонъ Р. Четеллиевъ*

Членове: { *Митю Войничковъ*
Жеко Бакаловъ
Радуишъ Симеоновъ.

— Обръщаме внимание на подлистника, който ще има да се печати най-малко въ три броя подъ редъ. Бѣлѣжкитъ си ще направимъ отсѣтъ. За сега да се помни добръ, че слѣдъ помирение то ни съ Русия и тържественното ни обѣщаніе, че нищо нѣма да прѣдприемаме безъ знаніето и съгласіето на *Матушката*, виднитъ славянофили не искатъ и да знайтъ за насъ и за държавата ни. И това е една дѣйствителна побѣда на русо-филския Стоиловскитъ кабинетъ! Ще се повърнемъ.

— За *фелдшера* въ с. Жеравна ни пишѣтъ твърдъ не прѣпорѣчителни работи. Той билъ испратенъ тамъ не да помага на бѣднитъ болни, а да крѣпи и поддържа народняшката партия. Макарь и Българинъ той се е забравилъ до толкова, щото не зачита мѣстнитъ обичаи и моралъ, а си позволява работи, каквито и въ

едно турско сего не би се допустили; тѣй на пр. на гергѣовденъ г. Фелдшера съ два тѣпана и 4 гайди напръдъ и той съ жена си отъ подиръ ходилъ по гергѣовцитъ отъ къща на къща да пие за учудване на всички.

— Софийската полиция се разшавала сръщо 1-й Май н. с. и тичала изъ улицитъ да лови работници и кѣса червенитъ имъ възвани, съ които се канѣтъ всички социалисти да отпразднуватъ дружественитъ си празникъ. Пристави, стражари до тамъ сѣк отивали въ безаконията си, щото всѣкой гражданинъ се е убѣдилъ, че дѣйствително страната ни се управлява споредъ прокламиранния отъ княза принципъ — Свобода и Законность.

— На 4-й того ще се произведѣтъ въ г. Добричъ изборитъ за Градско-Общинския Съвѣтъ. Пишѣтъ ни, че полицията е вземала такива строи мѣрки, щото рассчитала непрѣмнно да побѣди. Стоиловата полиция толкова се отличи по изборитъ, щото Майка България ще помни, кога сѣк управлявали Народняцитъ.

— Съ радостъ съобщаваме, че нашия филологистъ, всеизвѣстия Велзевичъ Страшний благоволилъ да се завърне въ столицата ни. Надѣмъ се, че въ скоро врѣме ще имаме пакъ подземно избухване, защото тартура пакъ ще сепосели въ запустенитъ си подземия. Да му мислѣтъ махзарджитъ лжесѣдинности съ новия си шефъ архидезертиора.

ВАЖНО ИЗВѢСТІЕ.

Поправямъ всякакви шевни машинистъ износни условия.

САМО ЗА ПРИЧИСТВАНІЕ ТАКСА 1 ЛЕВЪ.

АВЕДИСЪ ТАВТАНЪ

И участѣкъ, „Желѣзарска улица“

№ 559.

3—1

М Ъ С Т Н И

— Началникътъ на тукашната телеграфно-пощенската г. Кр. Хрулевъ е прѣмѣстенъ на сѣщата длѣжностъ въ гр. Руссе, за гдѣто замѣнава въ петѣкъ. Ний поздравляваме руссенци съ единъ дѣтеленъ и характеренъ началникъ, който, прѣзъ двѣгодишното си служеніе въ града ни, постави деликатната служба на висотата си и спечели симпатитъ на гражданитъ.

— Общото събрание на Търговско Паракходно Дружество почва засѣданията си отъ 1 Май. Мѣжду другитъ въпроси, събранието има да рѣши още за купуваніето и на още два паракхода, защото само при такива условия ще може да се отпустне исканата субвенция отъ 100000 л.

— Познатия въ България Д. А. Славянскитъ е въ Варна съ своята трупа. Снощи — 29 сръщо 30 того — той удостои варненци съ концертъ. Зала „Съединение“ бѣ прѣпълнена отъ съ „отбрана публика“ и никой не може да упрѣкне варненския гражданинъ въ игнориране славянската музика. При входа на салона на посѣтителитъ се поднасяше по за 10 стотинки „Программа на руския концертъ, който ще се даде въ салона на Руссенското Военно Събрание“. — Программата не се съблюдаваше точно но изобщо пакъ се изпълни. Тя съдържаше 14 разни руски и български пѣсни. Г-жа Славянска не пѣеше, тя акомпанираше хорѣтъ съ свирене на пиано; Само г-ца Маргарита А. Славянска се отличаваше съ пѣеніе: соло, дуетъ и въ акомпаниментъ на хора. Тя е много млада, грациозна, съ скромни и симпатични маниери, а роскошния ѝ старо-български костюмъ ѝ придава особенъ блѣсъкъ. Подобенъ на нейния костюмъ имаха още нѣколко г-ци отъ хорѣтъ както и г-жа Славянска и трупата изобразяваше особена оригиналность. Честитъ бурни апладисменти заставяха г-нъ Славянскитъ, та много отъ испѣтитъ пѣсни се повтаряха. — Самъ г-нъ Славянскитъ, като остарѣлъ, може вече само да управлява, пъ не и да пѣе: струнитъ на негови гласъ сѣк вече изтрити. Впрочемъ ние мислимъ, че той съ хорѣтъ си е повече прѣдставителъ на руското народно творчество, нежели на музиката. — Когато се пѣ (вънъ отъ програмата) българскитъ маршъ „Шуми Марица“

сега управленіето на Австрия въ Босна и Херцеговина: колко теглятъ тамъ сѣрбитъ отъ австрийскитъ притѣсенения, налози и произволи. Въ Руссия, благодарение на религията, гърцитъ слѣдъ 2—3 поколѣния губѣтъ народността си и ставатъ русси. Въ Екатеринославската и Харьковската губернии прѣселенитъ при императрица Екатерина съ стотини хилѣди сѣрби (?) и засѣленитъ въ Мариуполскитъ уѣздъ Гърци сѣк вече чисти русси. Ами какво да се каже за русификацията на Бессарабия? Въ 1870 год. тамъ бѣхъ затворени до 340 черкови понеже молдованитъ не ходѣхъ въ черкова, защото не желѣхъ да слушатъ неразбрания за тѣхъ славян. езикъ, а духовенството имъ подиръ това нѣмаше съ какво да живѣе. И сега още въ цѣлата Бессарабия неможе да се купи нигдѣ русско-ромѣнскитъ рѣчникъ, макарь въ огромно болшинство народа твърдо да съхранява националността си и даже пороманва поѣвкоганъ русенитъ.

Да почувемъ Румѣнитъ. Тѣ ни обвиняватъ, че сме имъ заграбили въ 1811 и 1878 год. Бессарабия и при това припомнитъ ни, че бившитъ княжества винаги сѣк биле полусамостоятелни и слѣдоват., Руссия нѣмаше право да нека отъ Турция отетѣжия на територия въ видъ на части отъ Молдавия. Ромѣнитъ никога не сѣк имали война съ Руссия, пъ, напротивъ, въ всички войни на Руссия съ Турция, като се почне отъ 1711 г., винаги сѣк билъ нейни съюзници и подхвърляхъ страната ѝ на всички ужаси на войната. Какво може да отговоримъ ние на това? Разбира се, нашата дипломация направи, грѣшки като не виждаше по-надалечъ отъ носа си и не допуцаше, че пѣкоганъ може да избухне въпросъ за Бессарабия. Кой можаме въ 1811 год. да помислимъ въ Руссия, че у молдованитъ ще се прояви национално слъзание и че ще се образува Ромѣнско кралство, правителството на което ще бѣде враждебно на Руссия?

(слѣдва).

никой не стана на крака, а когато се пѣше „Боже Царя храни“ на крака стоеше само наши офицеринъ, г-нъ подполковникъ Николовъ а всичката публика включително и г-нъ руския Вицеконсулъ, си сѣдеше по обыкновенному.

— Тия, които не сж чули хорътъ на г. Славянски, нѣма какво да съжеляватъ. Загубата въ тоя случай могатъ да си подпъльнатъ съ слушане на нашия черковенъ хоръ. Хорътъ на г-на Славянски се различава само по старовѣрменските костюми, които, впрочемъ, може да се видятъ въ които и да е панорама или въ илюстрованитъ русски списания. Уми сж българитъ, като казватъ: „на прихвалени ягоди съ голѣмъ кошъ не ходи“.

Тукашното женско дружество „Майка“ е бѣдно за своитѣ цѣли, но е богато за чуждитѣ.

Моля Вп, Господине Редакторе, дайте мѣсто на тая ми статия въ уважаемия Ви вѣстникъ; тия нѣща, за които азъ говоря въ нея, мисля не сж безинтересни да се знаятъ и отъ другитѣ.

Когато въ събранията на дружеството „Майка“ се поискатъ отъ нѣколцина членки, на основание на устава, 100—200 л. да се отпуснатъ за благотворителнитъ цѣли на дружеството: като помагание на бѣднитъ, или же за съставяне на библиотека, настаняване на читалище, то въ тия искания на госпожитъ членки се отказва отъ страна на „правителственното болшинство“, подига се, гледайси шумъ, че се прахосва капитала, а пъкъ се рѣшава да се отпуснатъ 200 л. за чужди дружества. (Думата е за неотдавнашното рѣшение, вземано въ пълвднето общо събрание пакъ отъ страна на това болшинство да се отпуснатъ 200 л. на дружеството „Странджа“?!?). Не е лошо да се помага за добритъ цѣли и на другитъ дружества, но нека се направи нѣщо и за цѣлитъ на дружеството „Майка“, които сж така сжщо много хубави.

За сега първитъ главни цѣли на дружеството „Майка“ се съвършено игнориратъ, а се работи за съвършено чужди цѣли: напр. женското благотворително дружество „Майка“ нѣма за цѣль да строи здание, за подобно нѣщо нигдѣ въ устава не се споменува, а между това постройката на здание се турга за първа, главна цѣль на дружеството. Тоя въпросъ е внесенъ, като прѣдложение, искаше се да се построи салонъ, който да се дава подъ наемъ за прѣдставления и свадби. Дѣйствително, въ едно отъ общитѣ събрания на дружеството е вземано рѣшение съ врѣме да се построи здание, но никой не прѣдполагаше, че така ще се бърза съ тая постройка, че ще се игнориратъ настоящитъ цѣли на дружеството въ продължение на толкова години за едно прѣдложение, внесено отъ вънъ. Сега за тая постройка се взиматъ рѣшения въ частни, непрѣвидени въ устава събрания само при едностранно обсъждане на въпроса. Както се учимъ вече е повиканъ инженеръ и е съставенъ планъ да се построи едно малко здание за 7000 — 8000 л., надъ което въ бѣдѣще щѣло да се надстрои помѣщение за училище. Зданието колкото и да е мадно разбира се, ще има темели, а съ това се постига желанието на тия личности, които сж измислили тая цѣль на дружеството „Майка“, за която основателкитъ на дружеството нито сж помислювали за която, повтаряме нигдѣ въ устава не се споменува и болшинството отъ настоятелството и повечето отъ старитъ членки се противъ това да се строи здание, защото се игнориратъ главнитъ цѣли на дружеството на още много години, но никой не иска тѣхното мнѣние; тѣ не се викатъ кога се взематъ подобни важни рѣшения. Ясно е слѣдователно, кои искатъ да прахосатъ дружественния капиталъ, за едно свое не до тамъ похвално, не до тамъ благоразумно искание.

Дѣйствително много вѣрно забѣлжва автора на статията „Нашето сиротопиталище“, напечатана въ уважаемия Ви вѣстникъ брой № 36, че женското благотворително дружество „Майка“ се занимава съ „просияшка милостиня“.

Сега, сръщо празниците се избра 15 членна комисия, която да отиде пѣзъ кънитѣ на бѣднитъ, на тия бѣдни, които не сж лавинили, да ходятъ да си искатъ, да поразгледатъ нуждитъ имъ, да съставятъ списъкъ, който ще прѣдставятъ въ общото събрание; прѣдполагаше се да сж отпуснатъ за подобенъ великъ празникъ поне 200 л. Общи събрания у насъ твърдѣ не се свикватъ, а така се отпуснаха за бѣднитъ само 30 л.?!; 15 членна комисиия ходѣла да ги раздава. Ти като се нагледата на ужасни нужди, ужасна бѣдностъ,

събрала изпомежду си още нѣколко лива. И така женското благотворително дружество „Майка“, което има за първа и главна цѣль помагание на бѣдни, за великденскитъ празници раздаде на бѣднитъ всичко 50 л., когато това сжщото дружество, малко прѣди празниците въ името на благотворителната цѣль на дружеството, въ името на тия сжщитъ бѣдни, събра около 1000 л., които ги внесе въ банката съ 7% на ето, да се по прахосватъ, а да расте капитала. Дѣйствително „просияшка милостиня“!!! Ний по фарисейски се занимаваме съ филантропията; като съберемъ 1000, даваме една незначителна частъ. Какво ли щѣхъ да получатъ горнитъ бѣдни, ако бѣхме имъ дали отъ своята комисия?! Но това е нпщо, нали ще расте капиталъ?! Но защо тогава дружеството се нарича благотворително, защо лѣжимъ гражданитъ, като ги канимъ да внесатъ лептата си за бѣднитъ на дружеството „Майка“, а внасяме паритъ съ 7% въ банката? Дълго ли врѣме ще можемъ да ги поддѣваме? Дълго ли врѣме тѣ ще ни вѣрватъ?! Ето какъ ний разбираме, назимъ и изпълняваме устава на друж. „Майка“. Въ настояще може да се каже, работитъ на дружеството отиватъ съвсѣмъ не по дружественно: каквито рѣшения се взематъ въ общитѣ събрания, се прѣвршаватъ на „частни“ непрѣвидени въ устава събрания. Ако посочимъ на устава, получаващъ епитетъ „формалистка“ наричатъ тя интригантка. Ако устава не е добъръ, нека се прѣработи, но дружество то може ли да работи безъ уставъ?! Разбираме, че прѣдложения отъвън може да се правятъ, но за тѣхъ въ продължение на шестъ години да се игнориратъ най-първитъ и главни цѣли на дружеството и да се отклоняватъ отъ тѣхъ още на десетки години, а за подобни нови прѣдложения да се употребява всичкия капиталъ на дружеството, това вѣрваме, ни кой не може да разбере, ако погледни отъ дружественна гледна точка. Капиталъ е събиранъ въ продължение на 8 години отъ задружно работение, нужно слѣдователно да се обръща внимание на мнѣнието на старитъ членки и болшинството отъ настоятелството, а не да се рѣшава на „частни“ събрания съ едно болшинство набрано съ умисълъ, на бърза ръка, което съвършено вѣрно нарѣкохмъ „правителствено“, което даже не е внесло още своя едномѣсеченъ членски вносъ 50 стот. Както щѣте, но, по нашето мнѣние, е крайно не симпатично нѣщо, въ едно женско благотворително дружество да се работи по подобенъ начинъ, да се прибѣгва къмъ такива срѣдства!. За сега толкова.

Н.

ВАЖНО ЗА СТРОИТЕЛИ!
ПЪРВА ФАБРИКА ЗА ЖЕЛѢЗНИ РОЛЕТИ
ВЪ БЪЛГАРИЯ
В. БЕМАНЪ, РУССЕ.
Оферира първокачественни
РОЛЕТИ ОТЪ СТОМАННО ТЕНЕКЕ
съ които конкурира по качеството
всичкитъ Европейски фабрики.
Изработване бързо — Цѣна умѣрена

Прѣставителъ въ Варна: **Михалъ Чихалъ — Желѣзаръ.**

4—1

ПРОДАВАМЪ

собственнитъ си имоти, находящи се въ гр. Добричъ исело Сердемѣнъ Добричка Околия: двѣ къщи едноетажни, съ два дюгени и кафене, депозитно здание за машини, дамъ и двѣ стаи за гостилница съ цѣлия доръ, находящи се въ гр. Добричъ, първий участъкъ подъ № 375, село Сердемѣнъ Добричка околия една къща съ 75 части ниви отъ 1000 дюлюма, двѣ сай, дюгенъ, маза, три къщи и кладенецъ. За споразумѣние при менъ, който желае да ги купи.

гр. Добричъ.
2—3

Киро Медникаровъ.

ОБЯВЛЕНИЕ.

Честъ имаме да извѣстимъ на интересующитъ се господа, че отваряме депозитъ въ гр. Варна за мѣстни Горнѣ-Орѣховски спиртни питиета на едро, гдѣто ще се намиратъ винаги и натурални: джибрена, винена и сливова ракия, конякъ, амеръ, ансентъ, ромъ, тинктуръ и мента. Господа покупателитъ ще намѣрятъ освѣнъ чиста натурална стока и износни цѣни.

Депозита се намира въ IV' уч. улица „Владиславъ“ (Ташеву) при дюкени на Никола Г. Йовковъ мануфактурджин.

Съ почитание,

Братия **Х. Константинови & Никола Г. Йовковъ.** Варна.
2—3

ПЕЧАТНИЦА „ВЗАИМНОСТЪ“ — ВАРНА.

„БАЛКАНЪ“

Народно Осигурително Дружество
ВЪ СОФИЯ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 4133.

Обаждаме на интересующитъ се, чо всичкитъ осигурявания по клонъ „Животъ“ направени въ България отъ общитъ осигурителни дружества „Дачия-Романия“ и Национала“ въ Букурещъ прѣминаха окончателно върху насъ, като поехме върху си правата и задълженията спрямо осигуренитъ, както сж опрѣдѣлени въ осигурителнитъ полици.

Поканваме ония осигурени, които не сж замѣнили още полицитъ си, да ни испратятъ най-късно до 1 Юлий 1897 година полицитъ и квитанцитъ, които иматъ отъ поменатитъ дружества „Дачия-Романия“ и „Национала“ за да имъ издадемъ сръщу тѣхъ наши полици и квитанции подъ сжщитъ условия.

София, 21 Априлий 1897 г.

3—1

Директоръ: **Отто Биелигъ.**

ПРОДАВА СЕ

една къща двостажна съ четири стаи и друга пакъ двостажна съ четири стаи и салонъ. Двѣтѣ сж въ сжщия дворъ отъ 300-квадр. метра. Намѣрва се въ V уч. № 352, улица „Рилска“. За споразумѣние до Лазаръ Мариновъ въ сжщия домъ.

3—1

МНОГОГОДИШЕНЪ

съ атестатъ майсторъ, производителъ съ начинъ на най-послѣдно усъвършенствование разни видове обыкновенни и тоалетни сапуни, търси съдружникъ съ капиталъ, за откриване въ Ст. София сапуноработилница. Писменни прѣдложения чрѣзъ администрацията на в. „Свободенъ Гражданинъ“.

2—2

ДРЪ ГЪЛЖБОВЪ

продава къщата си № 310, въ III участъкъ сръщу Градската Градина, състояща отъ два етажъ и приетройни съ 12 стаи, кухня, конушня, изба, кладенецъ съ тулумба приспособена за пълнение вода въ всичкитъ стаи, дворъ голѣмъ и градина превъсходна.

Варна, 18 Априлий 1897 г.

3—3

ДАВА СЕ ПОДЪ НАЕМЪ

къща съ 4 стаи, мутфакъ, изба и сайвантъ, въ улица „Франга“ близо до Австрийското Консулство. За споразумѣние до адвоката **Дулгеровъ.**

3—3

ОБЯВЛЕНИЕ.

Андонъ Поповъ & С-ие и Анастасъ Д. Вангеловъ, иматъ честъ да извѣстятъ интересующитъ се г-да, че открихъ депозитъ въ г. Варна, подъ фирмата

ПОПОВЪ, ВАНГЕЛОВЪ & С-ие

за мѣстни Горнѣ-Орѣховски спиртни питиета на едро, гдѣто ще се намиратъ винаги и натурални пращиена (джибрена), винена и сливова ракия, конякъ, абсентъ, амеръ, ромъ, тинктуръ и мента.

Депозита се намира въ V участъкъ (Ибриякъ Капусу) въ собственния домъ на Анастасъ Д. Вангеловъ.

Господа покупателитъ ще намѣрятъ, освенъ чиста натурална стока, и цѣни износни.

3—3

МАШИНОРАБОТИЛНИЦА

„БЪЛГАРИЯ“

ПАНАИОТЪ **К.С. ПАНЧЕВЪ & КИРКОРЪ А. ПАРТАМИАНЪ**
ВАРНА, V УЧ., ИЛДЖЕЗЪ-ТАВИЯ.

Въ нашата машиноработилница се правятъ и поправятъ всякакъвъ видъ машини, именно:

Парни мълнници, воденици, пресси за трогдъ и всякакъвъ видъ други пресси, ковчези (касси), парни помпи (тулумби), ржчни помпи, пармаклички, врати желѣзни и излъжни, желѣзни стопици, разни други такива за свързване на покриви и пр. Поправки на параходи и парни котли (казани) сжщо и правение на катери и пр. и пр.

Работа бърза и солидна. Цѣни умѣренни.

20—10